

[Finansministeren.]

ud; men i virkeligheden er jo en hel del af de bestemmelser, der står i ændringsforslagene, simple gentagelser, sådan at tingene fylder mere, end der er nyt stof i dem.

Jeg skal ikke gå ind på, hvad loven om særlig indkomstskat nu kommer til at indeholde; jeg kunne jo ellers godt have nævnt i oversigtsform de ændringer, der er tale om; men jeg vil dog gerne, specielt i anledning af de bemærkninger, der blev fremsat af den sidste ærede taler, sige, at det oprindelige lovforslag — og det foreligger jo dog stadig væk — indeholder en skærpelse af beskatningen, for så vidt angår de virkelige store fortjenester ved salg af fast ejendom, idet der, når man fraregner de fradrag, som findes, er en beskatningsprocent på 60.

Det er blevet kritiseret — jeg tror også, at der ligger en slags, i hvert fald indirekte, kritik i så henseende i mindretallets udtalelse i betænkningen — at indførelsen af den såkaldte stødpude på 40.000 kr. kunne medføre, at besiddere af større grundarealer ved stykkevis udstykning, dråbevis udstykning, i virkeligheden kunne komme uden om beskatning, således at regeringsforslaget ville virke lempeligere end det, der er foreslået fra oppositionens side. Det er det, der har medført, at jeg har tilstillet udvalget et ændringsforslag, som tager sigte på dette forhold, med henblik på, at man i udvalget kunne have det som grundlag for udformningen af en bestemmelse, der kunne modvirke, hvad jeg ville kalde den dråbevis udstykning, og dermed også modvirke, at jord, der egentlig burde udbydes til salg, bliver holdt tilbage.

Regeringsforslaget tager naturligvis — ligesom det er hensigten med oppositionens forslag — først og fremmest sigte på de store fortjenester, der kan opnås, når jord går over til anden anvendelse, mest typisk fra landbrugs- og gartnerianvendelse til bebyggelse med beboelses- eller erhvervs-ejendomme uden for landbrug og gartneri. Men lovforslaget tager også sigte på en beskatning af sådanne andre, virkelig store fortjenester ved salg af fast ejendom, der ikke fremkommer som følge af den almindelige konjunkturudvikling — det er der jo nemlig taget højde for gennem fradragene — men i kraft af værdiforøgelsen i de om-

råder, hvor der foregår en særlig udvikling, og det synes jeg man skal have opmærksomheden henvendt på, bl. a. når man nu taler om, at folk må være berettigede til at få genanskaffelsesprisen ved salg af deres ejendom. Ja men netop med de stødpuder, der er indbygget i lovforslaget, kan man vel som regel gå ud fra, at der kun bliver tale om beskatning i de tilfælde, hvor der tages en sådan fortjeneste hjem, at den samlede salgssum ligger ud over genanskaffelsesprisen, idet man jo ved genanskaffelse må forudsætte, at de pågældende flytter ud på områder, hvor grundene er billigere, og det er først og fremmest grundværdistigningen, der afsætter sig som de høje salgspriser.

Der er en anden ting, som jeg også synes det er rimeligt at nævne i denne forbindelse, og det er, at de, der sælger, jo ofte har lån i ejendommen, således at den fortjeneste, der opnås, når den sættes i forhold til de pågældendes egenkapital, deres eget indestående i ejendommen, i virkeligheden bliver meget betydelig. Jeg kan derfor ikke se, at der, som man vil gøre gældende fra oppositionens side, ligger en urimelig beskatning i regeringsforslaget, som det er udformet.

Så anføres det i mindretallets udtalelse i betænkningen, og noget lignende blev også sagt under debatten her i dag, at værdistigninger på bygninger efter regeringsforslaget vil blive beskattet langt højere end værdistigninger på grunden. Det må jeg holde for er urigtigt. Da den skattepligtige fortjeneste opgøres på grundlag af den samlede værdi, ejendomsværdien, kan en stigning i bygningsværdien ikke blive beskattet med en procent, som er 50 pct. højere end den for grunden. Men hvis mindretallet med udtalelsen har ment, at der er en stærkere prisstigning på bygninger end på jord, må jeg sige, at dette er efter de oplysninger, der foreligger, ikke tilfældet. Hvis man ser på salgsstatistikken både over et længere stræk og over et kortere åremål, vil man se, at bebyggede grunde, altså de samlede ejendomme, har en mindre stigning end ubebyggede grunde. Det taler for, at den egentlige værdistigning ligger på grundene, og at det derfor er så meget mere berettiget at gennemføre den foreslåede beskatning.

Jeg må jo så samtidig anbefale at stemme imod de af mindretallet stillede ændringsforslag. Ganske vist er de nye ændrings-